

בולעטין # 24 - אלול תשכ"ד לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבֻטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבֵאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

רבינו בחיי על בראשית פרק מט פסוק א

א) ויקרא יעקב אל בניו - אמרו במדרש התחיל יעקב ברכתו ממקום שפסק יצחק אביו לברך אותו, שנאמר (בראשית כח) ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אותו. והתחיל משה (דברים לג) וזאת הברכה, ממקום שפסק יעקב ברכתיו, והתחיל דוד ספר תהלים באשרי האיש ממקום שפסק משה ברכתיו (דברים לג) אשריך ישראל מי כמוך עם נושע בה'. ועל זה אמר דוד (תהלים קיט) מזקנים אתבונן:

באחרית הימים - הם ימות המשיח, וראוי היה שיגיד להם דברים עתידיים בענין הגאולה הקרובה היא גאולת מצרים, ואיך יתכן שיניח הענין הקרוב ולא ירמוז הגאולה הנפלאה ההיא, וירמוז הגאולה הרחוקה העתידה להיות באחרית הימים:

ויתכן לפרש שכבר רמז לגאולת מצרים למעלה בתוך דבריו, כי מה שאמר והיה אלהים עמכם רמז להם גלות מצרים, ומה שאמר והשיב אתכם אל ארץ אבותיכם זו גאולת מצרים, שהרי ישראל ראויים היו ליכנס לארץ תכף צאתם ממצרים לולא עון מרגלים שעכבם במדבר ארבעים שנה, ואחר שרמז לגאולת מצרים הוסיף לרמוז הגאולה האחרונה הזו באחרית הימים לפי ששתיהן דומות זו לזו, וקבלה ביד הנביאים שעתידה גאולתנו זאת שתהיה בדמיון גאולת מצרים בהרבה ענינים, מלבד שתהיה בה תוספת מעלה והשגה בלבבות בידיעת הש"י. והזכיר בה שתי לשונות, והם האספו והקבצו לרמוז על שני קבוצים הם נדחי ישראל ונפוצות יהודה, על שם הכתוב (ישעיה יא) ואסף נדחי ישראל ונפוצות יהודה יקבץ, ואמר הכתוב ג"כ (שם נו) עוד אקבץ עליו לנקבציו. כלומר עוד אוסיף קבוץ אחר, זהו שבט יהודה ובנימין, על הנקבצים ההם, והם עשרת השבטים ולא מצינו קבוץ כל גלות ישראל כי אם בגאולת ארץ מצרים ובגאולה זו העתידה, ומזה אמר הכתוב (שם יא) יוסיף ה' שנית ידו לקנות את שאר עמו, אמר שנית כנגד גאולת ישראל ממצרים ששם היו כל ישראל מקובצים כי בגאולת בבל לא נתקבצו כלם שלא עלו מבבל רק אלפים וארבע רבוא, ורוב ישראל גלו לחלח וחבור נהר גוזן וערי מדי ושוב לא חזרו. ומזה אמר הכתוב שנית :

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)